

Black molly - Van kop tot staart

Tevergeefs zal u in de literatuur zoeken naar de herkomst van de Black Molly; evenmin zal u er een wetenschappelijke naam voor vinden (hoe bestaat het !)

De Black Molly is immers een kruisingsprodukt waaraan verschillende Mollienisasoorten meegewerkt hebben.

De meningen omtrent de stamvorm zijn echter uiteenlopend. Er kan nochtans met een tamelijke grote zekerheid aangenomen worden dat de Mollienisia sphenops en Mollienisia latipinna het leeuwenaandeel gehad hebben bij de tot standkoming van de Black Molly. (Afbeeldingen onder)

Dit visje dat bij de liefhebber net zo goed gekend is als de Scalare, hoeft geen beschrijving. Ik wil er evenwel op wijzen dat een Black Molly, zoals de naam het zegt, zwart moet zijn, integraal potzwart, de ogen, de vinnen, het lichaam.

Bij jonge exemplaren, zijn de mannetjes te herkennen aan hun gonopodium, bij oudere dieren bovendien aan hun slanke lichaamsbouw.

Alhoewel de Black Molly's ten zeerste tot de verbeelding van de beginnelingen spreken, zijn ze hen echter beslist af te raden. De kans op mislukking is immers heel groot, daar de Black Molly's, wil men ze in prima conditie houden, heel wat eisen stellen, nl:

1. Minimum temperatuur: 25°C
2. Een ruim aquarium waarvan de bevolking aan de lage kant ligt
3. Brak water (toevoegen van 1 soeplepel zout per 10 liter water)
4. Een aangepaste voeding

De temperatuur vergt geen verdere commentaar. Wat het ruime aquarium betreft, dient u zich te houden aan minimum 10 liters water per volwassen exemplaar. Het brak water vindt zijn oorsprong bij de stamvormen, waarvan dit het natuurlijk milieu is. De Mollienisia latipinna komt zelfs voor in zout water. In dit verband herinner ik me nog steeds een aardige vondst op één van de tentoonstellingen van de Siervisvriend te Antwerpen, waar Black Molly's parmantig tussen de zeepaardjes rond zwommen, netjes in hun nopjes met hoog opgestoken vinnen.

Als we de voeding onder de loep nemen, stellen we vast dat de Black Molly feitelijk geen vis is voor het gewone gezelschapsaquarium. Immers, hij is haast uitsluitend op plantaardig voedsel aangewezen: algen, zachte slablaadjes, gekookte

spinazie. Dierlijk voedsel, zoals tubifex, enchytraeën, rode muggenlarven is te mijden. Daphnia (watervlooien) kan sporadisch gevoederd worden.

De Black Molly behoort tot de eilevendbarende soort. Naargelang de temperatuur, belooft de ontwikkelingsperiode van het eitje in het moederdier 4 tot 6 weken. Het aantal afgeworpen jongen varieert aanzienlijk naargelang de grootte en de conditie van het vrouwtje, nl. van 20 jongen tot + 100. De voeding van de jongen is eveneens plantaardig.

Tenslotte wil ik nog even wijzen op twee ziekten waaraan de Black Molly's bijzonder onderhevig zijn, nl. buikwaterzucht en kwaadaardige gezwellen.

De eerste ziekte is doorgaans te wijten aan een verkeerde voeding of aan een verkeerd milieu (zoet, zacht water). De tweede is eigen aan alle vissen waarbij het zwarte pigment overheerst, dat bijzonder kankerverwekkend is.

